

Højt fra træets grønne top

Peter Faber 1848

Melodi Emil Horneman

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen,
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør' ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger,
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot kan stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke:
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig alt for dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter
ikke sandt, min datter?

Denne fane, ny og god,
giver jeg til Henrik,
du er stærk, og du har mod,
du skal være fænrik.
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn, I skylder ham respekt!
Vid, det er en ære
dannebrog at bære.

O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig hue,
den skal sikre bedstefa'r
imod frost og snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har garnet holdt;
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke!

Børn, nu er jeg blevet træt,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.